

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 8C/190/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6910214467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Čipková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2012:6910214467.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Evou Čipkovou v právnej veci navrhovateľky I. C., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., Y. XXX, zast. JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom v Rimavskej Sobote, Daxnerova 5, proti odporcovi J. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., X. XXX, právne zastúpený JUDr. Ďurčeková, s.r.o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Námestie slobody 5, IČO: 36 863 254 o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky sa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa voči navrhovateľke náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala dňa 19. novembra 2010 na súd návrh, ktorým sa domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky z dôvodu, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené a to z dôvodu, že odporca si našiel novú známosť, navrhovateľka je od mesiaca októbra 2010 nezamestnaná, poberá dávku v nezamestnanosti v sume 6,74 eur/deň, čo navrhovateľke nepostačuje na pokrytie nákladov na jej primeranú výživu. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nevlastní žiadnu nehnuteľnú vec, ani hnuteľnú vec väčšej hodnoty. Uviedla zároveň, že odporca býva v dvojizbovom byte, je jeho vlastníkom, spolu s jeho priateľkou a jej synom, podľa informácií navrhovateľky sa odporca vzdal bez dôležitého dôvodu prosperujúcej spoločnosti PMXnet s. r. o, z ktorej bol vyplatený minimálne sumou 15 000,- eur, z čoho navrhovateľka vyvodzuje, že jeho momentálna finančná situácia je na dobrej úrovni. V závere návrhu navrhovateľka uviedla, že odporca je spoločníkom spoločnosti ALWADO, s. r. o., z ktorej mu plynú finančné prostriedky. Z uvedeného dôvodu žiadala priznať sumu výživného vo výške 100,- eur mesačne, ako výživné na rozvedenú manželku.

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom č. k. 8C/190/2010-120 zo dňa 09. 11. 2011 rozhodol tak, že odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky a to tak, že od 19. 11. 2010 do 30. 04. 2011 sumou 20,- eur mesačne, od 01. 05. 2011 do 31. XX. 2011 sumou 50,- eur mesačne a od 01. 09. 2011 naďalej sumou 30,- eur mesačne, k rukám navrhovateľky, vždy do konca toho ktorého mesiaca. Zameškaný príspevok na výživu za obdobie od 19. 11. 2010 do 31. 10. 2011 v sume 366,60 eur, odporcovi súd povolil splácať v mesačných splátkach po 30,- eur, počnúc mesiacom december 2011 až do úplného vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol a zároveň rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

Voči tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, ktoré odôvodnil najmä tým, že okresný súd neuviedol príklad, ktorý by zodpovedal všeobecnej citácii zákonného ustanovenia, nedošlo k naplneniu podmienky,

že navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť. Odporca mal za to, že nedošlo k naplneniu ani jednej zákonnej podmienky na priznanie výživného a rozhodnutie súdu je v rozpore s dobrými mravmi.

Krajský súd Banská Bystrica uznesením č. k. 16Co/60/2012-141 zo dňa 28. 02. 2012 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd zistil, že právny záver prvostupňového súdu tom, že zákonné podmienky potrebné pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky sú v predmetnom prípade naplnené, je predčasný, nakoľko okresný súd neodôvodnil konkrétnymi skutočnosťami, čím a v akom rozsahu došlo k určitej odkázanosti navrhovateľky na určenie príspevku na rozvedeného manžela v dôsledku rozvodu účastníkov konania, teda odkázanosti vyvolanej práve manželstvom. Krajský súd uložil okresnému súdu povinnosť doplniť dokazovanie ohľadne skutočností nevyhnutných pre posúdenie vzniku zákonného nároku na príspevok rozvedeného manžela, nakoľko okolnosť, že navrhovateľka nie je zamestnaná, nemôže sama o sebe odôvodňovať vznik tohto nároku. Navrhovateľka doposiaľ nepreukázala, že by sa nemohla uplatniť na trhu práce práve v dôsledku dlhodobého výkonu starostlivosti o deti, či o domácnosť, prípadne že bez týchto dôvodov stratila svoju pôvodnú kvalifikáciu. Pokiaľ okresný súd odvodzoval odkázanosť navrhovateľky na príspevok nepriaznivým zdravotným stavom, táto okolnosť z obsahu spisu pre odvolací súd zatiaľ nevyplýva.

Na pojednávanie sa dostavili navrhovateľka, jej právny zástupca, odporca a jeho správna zástupkyňa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prečítaním návrhu, výsluchom navrhovateľky, odporcu, vyjadrením právnych zástupcov, ako aj celým obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 12C/8/2009-23 zo dňa 11. 03. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 03. 2009.

Z výsluchu právneho zástupcu navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka trvá na podanom návrhu z dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení. K odvolaniu odporcu navrhovateľka podala písomné vyjadrenie. Napriek tomu v uznesení Krajského súdu Banská Bystrica, ktorým bolo rozhodnutie okresného súdu zrušené, sa konštatuje, že vyjadrenie podané nebolo. Žiadne ďalšie dôkazy súdu navrhovateľka nepredkladá, pretože všetky dôkazy, ktoré navrhovateľka považovala za potrebné, pre posúdenie v predmetnej veci, boli predložené už počas konania pred súdom. Pomery na strane navrhovateľky sa od posledného pojednávania nezmenili, naďalej nepracuje, je odkázaná na príspevok na výživu rozvedeného manžela.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že táto sa pripája k vyjadreniu svojho právneho zástupcu, k veci navrhovateľka uviedla, že naďalej poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 125,- eur mesačne, aktivačný príspevok v sume 63,- eur, čiže spolu 188,- eur mesačne, žije s maloletým synom pochádzajúcim z manželstva s odporcom. Iný príjem nemá.

Z výsluchu právnej zástupkyne odporcu súd zistil, že tento navrhuje návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnuť, poukázal pri tom na dôvody, konštatované v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa stotožnil s tvrdeniami odporcu v odvolaní, ktoré odporca podal, a to, že situácia na trhu práce nemôže mať vplyv na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Právny zástupca navrhovateľky nové dôkazy súdu nepredložil, poukázal na dôvody a dôkazy, ktoré uvádzal pred prvostupňovým súdom. Neboli preukázané ani subjektívne okolnosti, ani objektívne skutočnosti, ktoré by to preukazovali.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že tento sa pripája k vyjadreniu svojej právnej zástupkyne, k veci uviedol, že s navrhovateľkou uzavreli rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá dcéra, pochádzajúca z ich manželstva, zverená do jeho výchovy a starostlivosti, navrhovateľka bola zaviazaná na platenie výživného v minimálnej výške. S týmto mu vznikli ďalšie finančné náklady, pretože dcéra študuje mimo miesta bydliska, má zvýšené náklady s jej štúdiom, či už čo sa týka cestovného, stravného, ubytovania a

podobne. Maloletý syn je naďalej vo výchove navrhovateľky a odporca navrhovateľke prispieva výživným mesačne v sume 100,- eur. Pomery odporcu sa od rozhodovania pred prvostupňovým súdom nezmenili.

Podľa § 72 ods. 1 a 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd zhodnotil vykonané dôkazy a dospel k záveru, najmä s poukazom na rozhodnutie krajského súdu a na tú skutočnosť, že navrhovateľka ďalšie dôkazy pre posúdenie vzniku zákonného nároku na príspevok rozvedenej manželky okrem dôkazov v prvotnom konaní nepredložila, že zákonné podmienky určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nie sú v danom prípade dané. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh navrhovateľky zamietol.

Odporca bol v konaní úspešný, preto mu patrí právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Právna zástupkyňa odporcu nevyčísliła trovy konania do 3 dní, teda v lehote podľa ods. 1, preto súd rozhodol podľa § 151 ods. 2 O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v dvoch vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

na súdny výkon rozhodnutia.